

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXXIII.

Vídeň, březen 1986

Číslo 1-3.

LEGENDA O VZNIKU KŘÍŽE NAŠEHO PÁNA JEŽIŠE KRISTA

Lot, kterého Pán při zničení Sodomy podivuhodně - i s jeho rodinou - zachránil, ale později nevedl řádný život, litoval posléze svých hříchů a činil pokání. Neklidně putoval zemí: trápila ho nejistota, jestli mu Bůh prominul. Jednou za svého putování poklekl a úpěnlivě žádal Boha o znamení, aby věděl, že mu jeho hříchy byly odpuštěny. Ulehl na tom místě a zaspal. Ve snu se mu zjevil anděl a řekl: "Lote, zasaď zde tvoji hůl do země. Přines každý den od Jordánu ždbán vody a zalívej jí hůl. A sice tak dlouho, až se začne zelenat. Když na ní uvidíš listy, můžeš být jist, že ti Bůh odpustil."

KLOSTERNEUBURG

Lot učinil, jak mu anděl přikázal. Vstal a vsadil hůl do země - bylo to na místě, kde dnes stojí klášter a chrám k Sv. kříži, přibližně dva kilometry západně od Jeruzaléma. Pak vzal ždbán a putoval nocí po horách k Jordánu, kde načerpal vodu a k večeru se vrátil s plnou nádobou na místo, kde stála hůl. Tak činil každý den.

Když se jednou zase vydal na zpáteční cestu od Jordánu, potkal starého muže, který ho prosil o doušek vody. Náhle mu však stařec vytrhl nádobu z ruky, mrštil jí k zemi a drahocenná voda se rozlila. S hrůzou hleděl Lot na zlomyslníka. Tu se ozval ošklivý smích a místo starého muže před ním stál sám ďábel a šklebil se ohavně: "Dobře tak, Lote, teď nemůžeš dostát tvému slovu, teď jsi můj!" a zmizel.

Lot byl velmi smutný. Co měl dělat? Kdyby šel večer ještě jednou k Jordánu, nemohl by již vrátit v stejný den do Jeruzaléma. Tak pokračoval smutně svoji pouť až k místu, odkud vyšel. Celý sklíčený usedl a začal plakat. Jeho slzy smáčely hůl. Nastala noc. Unaven klesl k zemi a usnul.

Když se příštího dne probudil, uviděl místo hole krásný vysoký strom s nádhernými plody. Zázračný strom rostl stále víc a víc, až posléze přišli do země Izraelité. Ještě za krále Šalomouna byl tento strom dobře znám. Když Šalomoun stavěl chrám, používalo se dřeva z cedrů z Libanonu. Svato-stánek byl skoro hotov, k dokončení díla chyběl jen jeden trám. Stavebníci si řekli: "Na západě, nedaleko Jeruzaléma, stojí nádherný strom, z toho zhotovíme chybící trám." Tak se stalo, ale dřevo bylo krátké. I vynesli ho před chrám a hodili

přes zeď chrámu, nedaleko hradu Antonia. Tam zůstal ležet až do doby, kdy náš Pán a Spasitel putoval po zemi. Po tom, co Ježíš byl na hradě Antonia odsouzen k smrti, hledali vojáci dřevo pro kříž. Nedaleko hradu našli kmen zázračného stromu. A udělali z něj Kristův kříž. Tak se stal Lotův strom křížem, který nám přinesl spásu. R.P.

Přijď království Tvé!

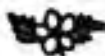
Mučeníři, jistě znáte "Otče náš" a také se jej modlíte, ne-li denně, tak přece alespoň občas. Ale bez víry se nikdo nemůže modlit modlitbu Páně. Rozmanitým způsobem jste obdrželi víru, posléze skrze Ducha svatého. Bůh chce v hloubi vaší osoby a v celém vašem životě obnovit říši Svě lásky, upevnit a posilnit ji. I vy chcete následovat Ježíše, jinak byste se nemodlili "Přijď království Tvé".

Co vám vlastně brání, abyste vážně a rozhodně hledali "království"? Kdybyste jste ztratili tisícovku, jistě byste podnikli vše, abyste ji zase našli. Království Boží je ale víc než tisícovka, víc než všechny peníze, ba víc než všechny poklady světa!

Někdy jste se setkali s Bohem. Povolal vás do Svého království. Z tohoto setkání vykvetla ve vašem srdci první láska k Bohu. Je vaším nejcenějším pokladem a udělala vás šťastnými lidmi. Žije tato láska ještě dnes? Roste a zraje nebo udusily jiné zájmy plamen lásky Boží?

Někdy, v tichých hodinách, se ozve - přes všechnen chvat a sobectví - skrze nevysvětlitelný pocit touhy. Jste blažení, kdo můžete opět následovat tomuto volání. "Hleďte napřed království Boží a ostatní vám bude přidáno!" (Lk 12,31)

Pán vás zve - a všechny věřící - abyste jste v době velikonoční znovu hledali "království Boží": nezapomeňte na svátost pokání a potom přistoupit k stolu Páně! J.S.

ZE ŽIVOTA SV. KLEMENTA HOFBAUERA

PANE, nechť se stane, co **TY** chceš. Jsem připraven. I když nikdy moji touhu v této době nesplníš. Jsi přece Pánem času; "kdy" je Tvoje i věčné "nyní" - jednou bude moje!

Sv. Klement Maria Hofbauer se narodil v Tasovicích u Znojma v roce 1751. Původně se vyučil pekařem, ale toužil více po duchovním chlebě, než po vezdejším, tělesném. Měl k tomu také oprávněné důvody, poněvadž doba, v níž žil, nebyla pro víru příznivá. Již za císařovny Marie Teresie se v Rakousku začaly šířit osvícenské, víru odmítající ideály a později, za Josefa II., byly též ve všech směrech prakticky uplatňovány v duchu tehdejšího módního tzv. osvícenského absolutismu,

který diktoval všechny reformy shora a bez ohledu na souhlas či odpor poddaných a na jejich náboženské cítění.

Je přirozené, že u věřících musel takový stav věcí vyvolat nechuť, neklid a touhu po něčem lepším a vyšším. Z toho pak vyplynulo úsilí uniknout z vědnosti, prostřednosti a pedanterie tehdejšího měšťáckého způsobu života, který rozhodně nemohl uspokojit hlouběji myslícího ducha. Protipólem dobových osvícenských snah, které chtěly na místo Boha postavit stát a absolutní monarchii, byl ovšem Řím a tam také mladý Hofbauer vykonal celkem sedm poutí. Při poslední z nich, roku 1785 a ve věku 34 let, vstoupil do tehdy nové a vzkvétající řeholní kongregace redemptoristů.

V ní se splnil i jeho životní ideál, když přijal kněžské svěcení a mohl žít zcela podle svého přesvědčení. Nebyl to ovšem lehký a pohodlný život, neboť nikdy není snadné jít proti proudu a módě. Ale pro toho, kdo bojuje ve jménu Božím a šíří jeho evangelium, není žádná překážka nepřekonatelná a nemůže ho odradit žádný neúspěch a odpor.

Klement Maria! Kdo pohlíží na jeho vlídnou tvář, kdo čte o jeho účinné

lásce k bližním, která šla daleko za to, co se obvykle od kněze očekává, kdo jej zná jako oblíbeného kazatele, zpovědníka a duchovního vůdce duší, jistě netuší, že tento milý světec měl největšího nepřítele v sobě, že jeho hrdinské cnosti jsou jen důsledkem dramatického vítězství nad sebou. Obrátil všechny své energie ke konání dobra, když místo svého prospěchu usiloval o slávu Boží a spásu svých bližních, stal se světce.

Prvním Hofbauerovým působištěm bylo Polsko, tehdy již rozdělené. Představení ho tam poslali spolu s jeho krajanem Hüblem, aby založil první klášter redemptoristů severně od Alp. Hofbauer přišel do Varšavy v roce 1787 a již v následujícím roce byl jmenován řádovým generálním vikářem v severních zemích. V polském hlavním městě založil latinskou školu, sirotčinec, pečoval o další vzdělání svých spolubratrů, ale především místní mládeže, takže si plným právem vysloužil titul "apoštola Varšavy". Jeho plány byly však dalekosáhlejší. Hofbauer skutečně považoval za pole své misijní činnosti všechny země na sever od Alp, kde se mluvilo německy. Založil různé instituce i ve Švýcarsku a i jižním Německu, třebaže téměř všude narážel na odpor vládní a státní moci.

Jeho působení v Polsku učinil konec v roce 1808 Napoleon, který v tehdejší varšavském velkoknížectví zrušil všechna řeholní společenství. Apoštol Varšavy musel odejít. Přesídlil do Vídně, kde zůstal až do smrti. Jako kazatel, duchovní rádce a zpovědník si získal značný vliv na vídeňský lid i na vzdělané kruhy města. Proto byl také považován za "krajně nebezpečného člověka" a postaven pod policejní dohled. Je nutno také poznamenat, že kongregace redemptoristů nebyla v oné době na rakouském území ještě úředně povolena. Právě na to ale Hofbauer zaměřil své hlavní úsilí. Věděl dobře, že k dosažení takového cíle nestačí kostel, zpovědnice a kazatelna. Začal tedy s úspěchem pracovat i ve vyšších kruzích a brzy si v nich získal vlivné ochránce. Je přirozené, že si na sebe poštval i nepřátele, takže mu jeden čas hrozilo vypovězení.

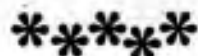
Hofbauer je považován za jednoho z předních průkopníků opravdové katolické reformy v rakouské monarchii. Většinou se uvádí v jeho životopisech a zdůrazňuje i mnoho jiných jeho zásluh. Píše se o něm jako o ví-

tězném odpůrci upadajícího osvícenství, jansenismu a josefinismu, který měl zde v Rakousku obzvláště tvrdý život. Ve Vídni byl Hofbauer skutečně známou osobností a není tedy divu, že v roce 1814 byl prohlášen za městského patrona. Za svého života byl poradcem papežského nuncia, měl vliv na projednávání náboženských otázek během Vídeňského kongresu.

Hofbauerova modernost a aktuálnost pro dnešní dobu spočívá i v nových metodách katecheze, které ve Vídni s úspěchem zaváděl. Zmíníme se jen o některých nejvýznamnějších. Zahájil např. domácí návštěvy u jednotlivých věřících, založil knihovnu, kde si zájemci mohli půjčovat náboženskou literaturu, zorganizoval intensivněji péči o nemocné a trpící, pořádal v městských salónech večery s debatami o duchovních problémech a stál u kolébky literárně a nábožensky hodnotného časopisu "Ölzeig". Jeho působením došlo též k obrácení na katolickou víru u některých známých představitelů veřejného života.

Klement Maria Hofbauer zemřel 15. března 1820. Na tento den připadá i jeho svátek. Krátce před smrtí bylo korunováno úspěchem i jeho celoživotní úsilí. Byla povolena kongregace redemptoristů v Rakousku, třebaže příslušný dekret byl podepsán císařem Františkem I. teprve v dubnu téhož roku, když byl už Hofbauer mrtev.

("V jednom společenství")

PAPEŽ JAN XXIII. potřeboval mnoho času k přípravě i méně důležitých proslavů. Jednou ho potkal tit. arcibiskup Pericle Felici, generální sekretář II. Vatikánského koncilu, při vypracování jakési promluvy. "Sv. Otče," řekl mu, "nemohl byste při všech vašich úkolech přenechat detaily některému asistentovi?" - "Chci a musím to udělat sám," zněla odpověď. "Jsem papež a ne papoušek. Co chci říci, musí vyjít z mé hlavy."

Definice o štěstí. Štěstí znamená (pro Čínany): příznivá příležitost, o které se říká, že každý den klepe na naše dveře. Někteří lidé ji slyší, jiní ne. "Příležitost" musíme nejen slyšet, když klepe, nýbrž ji i vpustit, uvítat ji a s ní spolupracovat...

Nešetří v stáří!

V roce 1956 vznikl zákon ASVG. - Allgemeines Sozialversicherungsgesetz - a během třiceti let se tato základna moderního blahobytu stále více rozšiřovala. Můžeme s oprávněním říci, že nouze, strachy, tísně a někdejší životní katastrofy, které kdysi vyznačovaly život našich předků, již neexistují. Ovšem stále ještě jsou těžké rány osudu, jistě každý člověk musí během svého života občas prodělat utrpení a ohrožení, trápení a strachy, ale srovnáme-li vše s dřívější nouzí, je to přece jen menší zatížení.

Obyčejně se říká, že každá rána osudu se snese snadněji, jsou-li doma peníze. A to byl jistě důvod, proč se dříve tolik šetřilo, proč musely být doma peníze "pro všechny případy". Ba můžeme tvrdit ještě důrazněji, že dříve mohla mnohá rána osudu být přemožena jen tenkrát, když lidé měli doma dost finančních prostředků.

Pomocí sociálního zákonodárství došlo k důkladné změně. Skrze vlastní příspěvky, podporou a pomocí jiných osob se nám dostává sociální ochrany, která nám pomáhá v nemoci nebo nezáviněné nouzi. Pobyt v nemocnici již nepohltní celé úspory, při nehodách nejsme vystaveni hrozně bídě, nemoc nesmí být důvodem výpovědi. Dnes považujeme všechny tyto sociální vymoženosti za samozřejmé a sotva myslíme na to, že musely být postupně namáhavě vybojovány.

Strádání má dnes jiný význam. Zajistě nevznikla sociální ochrana starších a starých lidí proto, abychom tyto peníze ukládali do spořitelny. Tak by neplnily svůj účel. Pozorujeme stále znovu, že si mnozí "semoři" vůbec nic nedopřejí, že doslova živoří, že šetří každý groš a že často dokonce hladovějí. Aby si koupili novou podložku do postele? To je přece tuze drahé! Aby jednou nechali renovovat byt, koupili přístroj, který by usnadnil práci? Aby si nechali zavést pohodlné topení? "Tuze drahé!" Aby se jednou oblékli podle poslední módy? Nač, vždyť to za chvíli zase vyjde z módy! Nebo aby si pořídili kompletní novou kuchyni? Ale ne, na těch několik let, které tu ještě budeme, se to přece nevyplácí... Tak dalece vše v pořádku. Jedná-li se ale o věci, které se týkají bezprostředně našeho zdraví, stává se celá záležitost již trochu dramatictější. Tak na př. má velmi mnoho našich seniorů po-

tíže při jídle, protože jejich chrup dobře nesesedne. Dnes se však dá chrup určitou, bezbolestnou metodou upevnit tak, že s ním můžeme kousat jako s vlastními zuby.

Cestování, pobyt v krásné krajině, kde poznáme jiné lidi a získáme nové dojmy - to vše může změnit náš celý postoj k životu. A proč bychom nemohli měnit byt, máme-li možnost, abychom jinde žili pohodlněji a lépe? Zvláště lékař bývá často udiven a také trochu otráven, vidí-li (neodůvodněnou) šetrnost v stáří, neřka-li lakotu. Je možné, že to často jsou děti nebo vnuci, kteří již vládnou úsporami starých a nestrpí, aby z nich byl vydán jeden jediný groš. Ale zde bychom měli posílit sebevědomí starších lidí a dodat jim odvahy, aby ještě utvářeli svůj život "aktivně". Dorůstající generace se má něčeho domoci z vlastní síly; kde je psáno, že musíme stále jen šetřit, abychom ostatním zanechali spoustu peněz?

Na začátku roku bývá v bankách nával. Starší lidé stojí v řadách u pokladny a potom mají radost z připsaných úroků v kladných knížkách. A nepomyslí na to, že by se jejich život, který ještě leží před nimi, mohl utvářet mnohem krásněji, kdyby peníze vydávali důmyslněji. Vše co slouží našemu pohodlí, zdraví a zvýšení naší radosti ze života, bychom si měli dopřát. V dobách, kdy nás sociální zákonodárství chrání před katastrofami, není třeba, abychom měli ohromné úspory. Dostaneme-li se opravdu jednou do tísně, můžeme doufat skoro vždy v podporu. Tak toto pilné strádání není bezpodmínečně třeba.

Naše zuby mají být v pořádku, máme mít dobré brýle, dobrou obuv, popřípadě moderní "sluchátka", takže můžeme jít i do divadla. Moderní oděv zvyšuje naše sebevědomí a cestujeme-li trochu, můžeme vypravovat o nových dojmech. V bytě bychom měli mít podle možnosti vše zařízené tak, abychom to mohli snadno držet v pořádku.

Jedno bychom neměli zapomínat: radost ze života je jedním ze základů našeho zdraví!

Dr.H.F.

Proč lidé chodí ke kartářkám
a k věstkyním a proč
to křesťan nemá činit.

V následujících řádkách se dočte-
te, proč lidé hledají radu u kartá-
řek, "věstkyní" a různých jiných po-
chybných "poradců". A budiž také
zvláště vyzvednuto, že skutečná víra
stojí v odporu s těmito pověrami a
jinými víře a rozumu odporujícími
"metodami" a že věřící člověk nemá
u jmenovaných lidí co hledat.

Čím více je si někdo nečím neji-
stý nebo ho něco tíží, tím spíše se
- často i proti všemu rozumu - chytá
každého stěbla, které se mu nabízí.
Tak je pro všechny možné šarlatány
snadné, aby měli z duševního bolu
nebo nejistoty jiných zisk.

Nevinné se zdají věstkyně, které
čtením z ruky a vykládáním karet ne-
bo hvězd předpovídají nešťastně za-
milovanému nebo osamocenému štěstí
v lásce nebo podobně. Jenže bohužel
tímto "pohledem do budoucnosti" není
vše odbyto. Na lidi se přece musí u-
dělat dojem, ospravedlnit svoje ne-
právě malé požadavky týkající se ho-
noráře. Tak ještě následují "analysy
charakteru", rady a především varo-
vání. A zde číhá na důvěřivého zá-
kazníka, který se nechá ovlivnit
těmito pochybnými metodami, nebez-
pečí.

Věstkyně mají bezpochyby dobrou
znalost lidí, která spolu s několika
"čárami" ukazuje výsledky, které dě-
lají dojem. Vědomosti o duševním
složení dotyčného ale ještě nestačí,
aby mohly být základem pro prognózy.

Jak dovedete využít vaše vlohy
a schopnosti, jaké síly dovedete vy-
naložit, jakým způsobem dovedete jít
po té či oné cestě, to vše závisí na
vaší víře v sebe samého, na vašem
osobním nasazení a na sociálním oko-
lí, které je velmi různé. Určité cho-
vání a určitá stanoviska se mohou
během života změnit, při tom ho mohou
také vnější činitelé, které náhodně
ovlivňují život, náhle řídit novým
směrem. Jaké síly by musela mít věst-
kyně, kdyby to vše mohla vědět pře-
dem a skutečně mohla předpovídat bu-
doucnost.

Věstkyně je odkázána na nesoudné,
lehkověrné lidi. Využívá všechny ty,
kteří hledají radu a které ovlivní.

Jaké má její vliv následky a co tím
u dotyčného způsobí, to nemůže věst-
kyně nikterak odhadnout. - Jděte-li
přesto k věstkyni nebo podobné "réd-
kyni", rozeberte každou její radu,
varování, spolehejte se však předev-
ším na váš zdravý lidský rozum. Se-
riózní odborná síla se však nemusí
obávat vašeho kritického pohledu!

(Máte-li jakékoliv vážné problémy,
obraťte se na zkušeného kněze, lékaře,
diplomovaného psychologa nebo právní-
ka. Nehleďte však radu v různých
liberálních časopisech - především
ilustrovaných!) GO/B.

NAŠ OZNAMOVATEL

Všem našim jubilantům a přátelům,
kteří oslavují jakékoliv jubileum
nebo příležitost, přejeme ze srdce
mnoho zdraví, spokojenosti a Božího
požehnaní!

Velikonoční bohoslužby v českém ko-
stele na Rennwegu 63:

- 28.3. Velký pátek: památka na umu-
čení Páně. V 18 hodin sv.ob-
řady a sv. přijímání. V 19 ho-
din křížová cesta; klanění se
se u Božího hrobu do 21 h.
- 29.3. Bílá sobota: Od 6-18 hodin a-
dorace u Božího hrobu. V 18
hodin svěcení ohně a veliko-
noční svíce. V 19 hodin mše
sv. a sv. přijímání, vzkříšení.
- 30.3. Velikonoční neděle: Slavnost
zmrtvýchvstání Páně - v 10 ho-
din slavná mše sv. a kázání.
V pondělí bohoslužby jako v ne-
děli. - Příležitost k zpovědi.

Milostiplné svátky
velikonoční

Vám přeje
VĚSTNÍK

OKÉNKO DO SVĚTA

ukazovalo v době od vánoc až do doby předvelikonoční velké množství zajímavých i překvapujících událostí, které jste jistě se zájmem sledovali v tisku, v rozhlase nebo televizi. Chceme vzpomenout především cesty Sv. Otce Jana Pavla II. do Indie - naše TV bohužel mnoho zpráv nepřinesla - teroru na letišti ve Švechatě a v Římě - smrti Rolanda Minkowského, druhého prezidenta Národního shromáždění - jeho nástupkyní se stala dr. Marga Hubinek - V únoru se dožil dr. Fritz Bock, bývalý vicekancléř a ministr obchodu, 75 let - Siegfried Ludwig, zemský hejtman Dolních Rakous, se dožil šedesátky - v Dolních Rakousích hlasovalo 56% obyvatel pro zřízení vlastního hlavního města - Dr. Franz Karasek, bývalý gen. sekretář Evropské rady, zemřel ve věku 62 let, 21.3. byl pohřben na Ústředním hřbitově...

Uvidíme, jak se vyvinou poměry na ostrově Haiti a na Filipínách, které se zbavily svých diktátorů!..... A jak to půjde dál ve Francii, kde ve volbách 16.3. dostaly většinu "občanské" strany...

"Kdy dostaneme nového arcibiskupa a kdo to bude?" na tuto otázku odpovídá papežský nuncius v Rakousku: "Čekajte a modlete se!"

Medjugorje: Římská kongregace víry, která se zabývá domnělými zjevení Matky Boží v malé obci Medjugorje v Hercegovině, dala znovu podnět k nové důkladné prohlídce mladých vizionářů. - Tato prohlídka ze stanoviska tělesného a duševního byla v prvním týdnu v únoru. - Prohlízející lékaři zjistili, že z lékařského stanoviska se jedná o zcela "normální" mladé lidi. - To referoval františkán dr. Slavko Barbarić, teolog a psycholog, který je ve styku s mladými vizionáři (kterým se prý Matka Boží zjevuje od června 1981) po čtyři roky, na tiskové konferenci ve Vídni. - Domnělá zjevení Matky Boží, která u čtyř z oněch šesti mladých lidí trvají dále, zkoumá Církev i nadále. - Jugoslávské úřady, které napřed podnikly všechno možné, aby zabránily návalu poutníků do M., změnily v poslední době svůj postoj: dovolily, aby byla zřízena nejnutnější zařízení pro poutníky!

A co se týče volebního boje? Snad by ani nemohlo být jinak: Lidé, kteří mají bezpochyby hrozný strach z toho, že by se dr. Waldheim mohl event. stát rakouským prezidentem, vynalezli v poslední chvíli (zamýšleli to jistě dlouho) domnělou "hnědou minulost" kandidáta, kterého podporuje ÖVP..., jen aby ho pošpinili co nejvíce a co nejhubě. Rozumní a soudní Rakušané však vědí, odkud vítr duje. ("Pan Jokl" říká: "Minulost? Ptáli se SPÖ Waldheima, co dělal mezi rokem 1941 až 1944, pak bych chtěl vědět od Steyrera, co dělal od roku 1981 až 1986?")

Letos oslaví Jednota sv. Metoděje 120 let svého trvání. Ještě se k tomuto jubileu vrátíme.

Telegraficky: Letošní marškarň ples a dětské pohádkové odpoledne Orla XV. byly i letos milou rodinnou záležitostí - IV. odbor JSM konal m.m. svoji valnou hromadu, potom byl film o vzniku desatera Božích přikázání - Zprávu o poutích letošního roku vám dáme příště - Náš krajan dr. Josef Kratochvíl se stal čestným senátorem ukrajinské Svobodné university v Mnichově! - DIKY ZA VŠECHNY MILODARY!
